

Kagahii tikkamist!

Jürikuu 11.päiv 2006

Et om keväjäne aig, sõs tiid maamiis, et paras aig om vahert tikada. Vaher juusk kõoga võrrõldõn väega lühkest aigu, piät õigõ ao är tiidmä. Jätämi saladusõs, kiä tuu nutikas miis om, a hädä aja tõnõkõrd härä kaivu.

Naas' sõs miis minevaasta häste är pantut tilla otsma, a kae kurjavaimu, lövvä-es üles! Naas' sõs näppu hoobis vinne aigu ostõt kraan, noh sääne, mis käänetäs õllõpütü külge. Sõs karas' päähä, et kae, seo sünnüs jo vahtrõ tikkamisõs nigu rusik silmämulku! Lask' miis sõs oherdiga mulgu vahtrõlõ sisse, käänd' kraani vahtrõ külge ja makus mahl tull' nigu lapin!

Kae sõs: ku läät pangikõsõga mahla tarrõ viimä, käänat kraani kinni, et kallis kraam maaha es tsilkunu. A tuud piät tiidmä, et ku olõt puulõ haigõt tennü, sõs pääle mahla kinni jäämist piät mulgulõ punni ette lüümä, et haigusõ puulõ ligi es päsnu.

Üts tõnõ külämiis arvas', et kraan tulõsi puulõ külge jättä, sõs tulõvaasta olõ-i tila otsmist, käänä õnnõ kraan vallalõ ja mahl juusk jälleki. Saa-i niimuudu, tuu om jo nali. Kae, üttele viil, et maamiis loll om, olõ-i sukugi!

Ploomi Henn